

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16614/2024
03.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Марко Милић, адвокат из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 909/24 од 19.03.2024. године, у седници већа одржаној 03.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 909/24 од 19.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 909/24 од 19.03.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Трстенику Р1 14/21 од 15.08.2023. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсану непокретност и то за део катастарске парцеле број ... к.о. ..., у површини од 10,87 ари у износу од 1.479.407,00 динара, уписана у лист непокретности број ... к.о. ..., као и новчана накнада за биљне засаде постојеће на наведеној непокретности у износу од 54.782,00 динара, па је обавезан противник предлагача да предлагачу, као бившем власнику, исплати на име новчане накнаде за експроприсану непокретност и биљне засаде, укупан износ од 1.534.189,00 динара, са законском затезном каматом почев од 15.08.2023. године као дана доношења одлуке, до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова поступка исплати износ од 186.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 909/24 од 19.03.2024. године, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и првостепено решење потврђено.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је изјавио ревизију из свих законом предвиђених разлога са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Имајући у виду разлоге на којима су заснована решења нижестепених судова код одређивања предлагачу новчане накнаде за експроприсано земљиште за потребе изградње аутопута, коју је дужан да исплати противник предлагач као корисник експропријације, као и наводе изнете у ревизији противника предлагача, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији противника предлагача, применом члана 404. ЗПП. Правно становиште нижестепених судова у овој правној ствари у складу је са постојећом судском праксом ревизијског суда у примени и тумачењу материјалног права код одређивања новчане накнаде за земљиште чији је статус из пољопривредног у грађевинско земљиште промењен пре него што је непокретност експроприсана правноснажним решењем надлежног органа управе, односно након што је планским документом који је ступио на снагу пре донетог решења о експропријацији, извршена промена намене из пољопривредног у грађевинско земљиште. Правилна примена материјалног права у стварима као што је ова, почива на одредбама чланова 41. став 2. и 42. став 1. Закона о експропријацији и чланова 82. и 83. став 2. Закона о планирању и изградњи, у складу са којима је одлучено у овом конкретном случају. Имајући у виду да је питање накнаде везано за чињеничну ситуацију експропријације извршене након што је планским документом промењена намена земљишта из пољопривредног у грађевинско земљиште, већ разматрано у установљеној судској пракси инстанцијом највишег суда у Републици Србији, не постоји потреба за новим тумачењем права, као ни разматрања питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Услови нема ни за разматрањем питања начина утврђења тржишне вредности непокретности, која је у овом случају утврђена на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за грађевинско земљиште, израженог у бројним одлукама ревизијског суда и Уставног суда, да суд приликом одређивања висине накнаде није везан искључиво проценом пореске управе, већ је овлашћен да изведе доказ вештачењем и висину накнаде одреди применом критеријума које је вештак узео у обзир приликом одређивања тржишне вредности конкретне непокретности.

Из изнетих разлога, оцењено је да нису испуњени законом прописани услови да се прихвати одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. На основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија противника предлагача недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак је започет предлогом за одређивање накнаде за експроприсану непокретност поднетим 13.04.2021. године. Вредност предмета спора 1.534.189,00 динара, не прелази прописани имовински цензус за дозвољеност ревизије. Стога, ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. Закона парничном поступку, у вези члана 30. Закона о ванпарничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**